

## मन्यु सूक्तम्

ऋग्वेद संहिता; मण्डलं 10; सूक्तं 83,84

यस्ते मन्यो॑ वि॒धद् व॒ज्र साय॑क॒ सह॒ ओजः॑ पु॒ष्यति॑ वि॒श्व॑मानु॒षक् ।  
सा॒हयाम् दा॒स॒मार्यं॑ त्वयो॒ युजा॑ सह॒स्कृते॑न् सह॒सा॒ सह॑स्वता ॥ 1 ॥

म॒न्युरिन्द्रो॑ म॒न्युरे॒वास॑ दे॒वो म॒न्युर् होता॑ वरु॒णो जा॑तवे॒दाः ।  
म॒न्युं वि॒श ई॒लते॑ मानु॒षीर्याः॑ पा॒हि नो॑ म॒न्यो तप॑सा॒ स॒जोषोः॑ ॥ 2 ॥

अ॒भीहि॑ म॒न्यो त्व॑स॒स्तवी॒या॒न् तप॑सा॒ युजा॑ वि॒ जहि॑ शत्रून् ।  
अ॒मि॒त्रहा॑ वृ॒त्रहा॑ द॒स्युहा॑ च॒ विश्वा॑ व॒सू॒न्या भ॑रा॒ त्वं नः॑ ॥ 3 ॥

त्वं हि॑ मे॒न्यो अ॒भिभू॑त्यो॒जाः स्व॒यम्भू॑र्भामो॒ अभि॑माति॒षाहः॑ ।  
वि॒श्वच॑र्-षणिः॒ सह॑रिः॒ सहो॑वान॒स्मास्वो॒जः पृ॑त॒नासु॑ धेहि ॥ 4 ॥

अ॒भा॒गः स॒न्नप॑ परे॒तो अ॒स्मि॒ तव॑ क्र॒त्वो त॒वि॒षस्य॑ प्र॒चेतः॑ ।  
तं त्वो॑ म॒न्यो अ॒क्र॒तुर्जि॑हीला॒हं स्वा॑त॒नूर्ब॑ल॒देयो॑य॒ मेहि॑ ॥ 5 ॥

अ॒यं ते॑ अ॒स्म्युप॑ मे॒ह्यर्वा॑ङ् प्र॒तीची॑नः॒ सह॑रे॒ विश्व॑धायः ।  
म॒न्यो व॒ज्रि॒न्नाभि॑ मा॒मा व॑वृ॒त्स्व॒हनो॑व॒ दस्ये॑न् ऋ॒त बो॑ध्या॒पैः ॥ 6 ॥

अ॒भि प्रे॑हि॒ दक्षि॑ण॒तो भ॑वा॒ मे॒धो वृ॒त्राणि॑ जङ्घ॒नाव॑ भूरि॑ ।  
जु॒होमि॑ ते॒ ध॒रुणं॑ म॒ध्वो अ॒ग्र॒मुभा॑ उ॒पांशु॑ प्र॒थ॒मा पि॑बाव ॥ 7 ॥

त्वयो॑ म॒न्यो स॒रथ॑मा॒रुज॑न्तो॒ हर्ष॑माणासो॒ धृषि॑ता म॒रुत्वः॑ ।  
ति॒ग्मेष॑व॒ आयु॑धा॒ स॒ंशि॑शो॒ना अ॒भि प्र॑यं॒तु नरो॑ अ॒ग्निरू॑पाः ॥ 8 ॥

अ॒ग्नि॒रिव॑ म॒न्यो त्वि॑षि॒तः सह॑स्व॒ सेना॑नी॒र्नः सह॑रे॒ हूत॑ ऐ॒धि ।  
ह॒त्वाय॑ शत्रून्॒ वि भ॑जस्व॒ वेद॑ ओ॒जो मि॑मो॒नो वि॑मृ॒धो नु॑दस्व ॥ 9 ॥

सह॑स्व॒ म॒न्यो अ॒भि॒मो॒ति॒मु॒स्मे रु॑जन् मृ॒णन् प्र॑मृ॒णन् प्रे॑हि॒ शत्रून्॑ ।  
उ॒ग्रं ते॑ पा॒जो न॒न्वा रु॑रु॒धे व॒शी व॑शं॒ नय॑स॒ ऐक॑ज॒ त्वम् ॥ 10 ॥

ऐ॒को ब॒हूना॑म॒सि म॒न्यवी॑लितो॒ विशं॑वि॒शं यु॑धये॒ सं शि॑शाधि ।  
अ॒कृ॒त्तरु॑क् त्वयो॒ युजा॑ व॒यं द्यु॑म॒न्तं घोषं॑ वि॒जया॑य॒ कृ॒ण्महे॑ ॥ 11 ॥

वि॒जेष॒कृदिन्द्र॑ इ॒वानव॑ब्र॒वो(ओ)३०७॒स्माकं॑ म॒न्यो अ॒धि॒पा भ॑वे॒ह ।  
प्रि॒यं ते॑ नाम॑ स॒हुरे॑ गृ॒णीम॑सि वि॒द्वात॑मु॒त्सं॒ यत॑ आ॒बु॒भूथ॑ ॥ 12 ॥

आ॒भूत्या॑ स॒हजा॑ व॒ज्र सा॒यक॑ स॒हो बि॒भर्ष्य॑भि॒भूत॑ उ॒त्तर॑म् ।  
क्र॒त्वो नो॑ म॒न्यो स॒हमे॑द्ये॒धि म॒हाधु॑नस्य॒ पुरु॑हू॒त सृ॑ंसृ॒जि ॥ 13 ॥

संसृ॑ष्टं॒ धन॑मु॒भयं॑े स॒माकृ॑तम॒स्मभ्यं॑े दत्तां॒ वरु॑णश्च म॒न्युः ।  
भि॒यं द॑धो॒ना हृ॑दयेषु शत्र॒वः प॑रोजितासो॒ अप॒ निल॑यन्ताम् ॥ 14 ॥

धन्व॑ना॒गाध॑न्वं न॒जिञ्ज॑येम॒ धन्व॑ना ती॒व्राः स॒मदो॑ जयेम ।  
ध॒नुः श॒त्रोर॑प॒कामं॑ कृ॒णोति॑ धन्वं न॒सर्वोः॑ प्र॒दिशो॑ जयेम ॥

भ॒द्रं नो॑ अपि॒ वात॑य॒ मनः॑ ॥

ॐ शान्ता॑ पृथि॒वी शि॒वम॑न्तरि॒क्षं द्यौ॑र्नो॒ द्रव्य॑भ॒यन्नो॑ अस्तु ।  
शि॒वा दि॑शः प्र॒दिश॑ उ॒द्दिशो॑ न॒आपो॑ वि॒श्वतः॑ परि॒पान्तु॑ स॒र्वतः॑ शान्तिः॒ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥

Web Url: <http://www.vignanam.org/veda/manyu-suktam-devanagari.html>